

aeres milieu

ingenieursbureau voor bodem, archeologie, geohydrologie, ecologie

RAPPORT
Archeologisch bureauonderzoek
Roermondseweg 13-15 te Weert
(gemeente Weert)

RAPPORT

Archeologisch bureauonderzoek Roermondseweg 13-15 te Weert

Aeres Milieu Projectnummer : AM20632
Status rapport : Concept (versie 1)
ISSN Nummer : 2214-5656
Datum : 19 maart 2021

Opdrachtgever : BRO
Bosscheweg 107
5282 WV Boxtel

Opsteller rapport : drs. D. Hagens | drs. ing. N.J.W. van der Feest
Paraaf :

Redactie : drs. ing. N.J.W. van der Feest
Paraaf :

Vrijgave : drs. ing. N.J.W. van der Feest
Paraaf :

Aeres Milieu B.V.
Noordhoven 4
6042 NW ROERMOND
(t) 0475 – 320 000
e-mail: info@aeres-milieu.nl
www.aeres-milieu.nl

4002 + 4003

Disclaimer

Het onderzoek is op zorgvuldige wijze uitgevoerd volgens de algemeen gebruikelijke inzichten en methoden (opzet conform de geldende richtlijnen en protocollen).

Aeres Milieu accepteert op voorhand geen aansprakelijkheid voor maatregelen of mogelijke beslissingen die de opdrachtgever naar aanleiding van het door Aeres Milieu uitgevoerde onderzoek neemt. Tevens wordt opgemerkt dat Aeres Milieu voor het verkrijgen van de voor het bureau onderzoek noodzakelijke informatie (mede) afhankelijk is van externe bronnen. Voor Aeres Milieu is niet te verifiëren of deze bronnen altijd volledig en zonder fouten zijn. Hierdoor kan Aeres Milieu niet instaan voor de juistheid en volledigheid van de verzamelde historische informatie.

INHOUDSOPGAVE

SAMENVATTING	4
ADMINISTRATIEVE GEGEVENS	6
1. INLEIDING	7
2. WERKWIJZE	11
2.1 Inleiding	11
3. BUREAUONDERZOEK	12
3.1 Landschappelijke situatie - geomorfologie	12
3.2 Landschappelijke situatie - bodem	13
3.3 Bewoningsgeschiedenis - historisch overzicht	14
3.4 Bewoningsgeschiedenis - archeologische waarden	15
3.5 Bewoningsgeschiedenis - historisch kaartmateriaal	17
4. VERWACHTINGSMODEL	21
5. AANBEVELINGEN	26
LITERATUURLIJST	27

Bijlagen:

- 1 Topografische ligging onderzoeksgebied
- 2 Archeologische gegevens cf. Archis 3
- 3 Archeologische Beleidskaart gemeente Weert
- 4 Overzicht geomorfologische kaart
- 5 Overzicht bodemkaart
- 6 Reliëfkaart

SAMENVATTING

In maart 2021 is door Aeres Milieu een archeologisch bureauonderzoek uitgevoerd voor een planlocatie ter plaatse van de Roermondseweg 13-15 te Weert (gemeente Weert). Het doel van het bureauonderzoek is het opstellen van een gespecificeerd archeologisch verwachtingsmodel. Aan de hand van deze gegevens kan vervolgens een advies over eventueel aanwezige archeologische resten en een mogelijk vervolgtraject worden opgesteld.

De aanleiding voor het laten uitvoeren van dit bodemonderzoek betreft de voorgenomen sloop van de huidige bebouwing Roermondseweg 13-15 en de nieuwbouw van 5 appartementen (drie bouwlagen) met 6 nieuwe parkeerplaatsen (Figuur 1 en 2a). De diepte van de toekomstige versterking is niet bekend. Op basis van de aangeleverde bouwtekeningen is geen sprake van een onderkeldering en kan worden uitgegaan van een standaard funderingsdiepte van tenminste 0,8-1,0 meter beneden maaiveld (Figuur 2b).

De onderzoekslocatie ligt volgens de Archeologische Beleidskaart van de gemeente Weert (2017) in een zone met de Categorie 4: gebieden met een hoge archeologische verwachting (Bijlage 3).¹ Binnen het bestemmingsplan Woongebieden (2019) geldt de dubbelbestemming Waarde – Archeologie hoog. Hiervoor geldt een onderzoeksplicht bij een versterkingsdiepte van meer dan 40 cm en een versterkingsoppervlakte van meer dan 250 m².

Het plangebied is op de geomorfologische kaart niet gekarteerd, gezien de ligging in de bebouwde kom van Weert. Rondom deze bebouwde zone bevinden zich voornamelijk dekzandruggen en dekzandwelingen. Het is aannemelijk dat het plangebied ook op een dekzandrug dan wel een dekzandwelling ligt. Enkel in de wijde omgeving zijn enkele vondsten bekend uit het laat-paleolithicum en mesolithicum. Er zijn geen waterlopen bekend in de omgeving. Daarom geldt voor het plangebied een middelhoge archeologische verwachting voor de periode laat-paleolithicum tot en met het mesolithicum.

Vanwege de hoge, droge ligging zal het plangebied vanaf het neolithicum een aantrekkelijke bewoningsplaats zijn geweest. In de omgeving, op de hoge zandgronden, zijn meerdere resten aangetroffen uit het neolithicum, bronstijd, ijzertijd en uit de Romeinse tijd. Daarom wordt aan het plangebied een hoge verwachting toegekend voor nederzettingsresten uit zowel de periode neolithicum tot en met de bronstijd als voor nederzettingsresten uit de ijzertijd, de Romeinse tijd en de vroege middeleeuwen.

Het plangebied ligt aan de Roermondseweg. Deze weg vormde een verlengde van de weg Maaspoort en liep als uitvalsweg vanuit de stadskern van Weert richting Roermond. Aan de weg Maaspoort bevindt zich dan ook een historisch bebouwingslint. Dit blijkt ook uit bestudering van historische kaarten vanaf medio 16^e eeuw. Het plangebied zelf is onbebouwd, maar ligt sinds medio 16^e eeuw direct langs bebouwing. Vanaf circa 1900 raken delen van het plangebied bebouwd.

1 ArchAeO 2018, *Archeologische beleidskaart gemeente Nederweert-Weert* (ArchAeO rapport 17001).

Het is niet uit te sluiten dat er bebouwing binnen het plangebied aanwezig kan zijn geweest gedurende de volle en late middeleeuwen en mogelijk ook de nieuwe tijd, mede gezien de ligging direct bij een bebouwingszone medio 16^e eeuw en de ligging direct bij de splitsing met de Maaseikerweg. Voor het plangebied geldt daarom een middelhoge archeologische verwachting voor de periode volle middeleeuwen tot en met de nieuwe tijd.

Wat betreft de conservering en gaafheid van eventueel aanwezige archeologische resten kan het volgende gesteld worden: Wegens de verwachte aanwezigheid van enkeerdgrond en daarmee een plaggendek zijn archeologische resten beschermd tegen latere invloeden. Over het algemeen kunnen (anorganische) vondsten en sporen onder zo'n dek in goede toestand worden aangetroffen. Mogelijke vuursteenvindplaatsen kunnen echter verstoord zijn geraakt bij de aanleg van het plaggendek en de eerste bewerking ervan. Hierdoor is vaak de top van de natuurlijk bodem opgenomen in het bovenliggende opgebrachte dek. Wat betreft eventueel aanwezige organische resten is het afhankelijk hoe diep het grondwater zit. Bij hoge enkeerdgronden zijn de omstandigheden voor het aantreffen van organische resten minder goed: door de relatief lage en variabele grondwaterstand (GWT V) kunnen organische resten vaak enkel in dieper, waterhoudende sporen zoals waterputten bewaard blijven.

Aangezien niet uitgesloten kan worden dat ter plaatse van de huidige bebouwing nog nieuwe verstoringen in diepte kunnen plaatsvinden en het onbebouwde deel mogelijk nog intact is, wordt voor het plangebied een vervolgonderzoek geadviseerd.

Om het gespecificeerde verwachtingsmodel te toetsen, wordt een vervolgonderzoek geadviseerd in de vorm van een verkennend booronderzoek.

De resultaten van dit onderzoek dienen te worden getoetst door de bevoegde overheid (gemeente Weert) dat op basis van het uitgebrachte advies een besluit zal nemen. Wij willen de opdrachtgever erop wijzen dat dit selectieadvies nog niet betekent dat al bodemverstorende activiteiten of daarop voorbereidende activiteiten kunnen worden ondernomen.

ADMINISTRATIEVE GEGEVENS

Projectnummer	: AM20632
OM-nummer	: 4982305100
Soort onderzoek	: Bureauonderzoek
Adres onderzoekslocatie	: Roermondseweg 13-15 te Weert
Toponiem	: Roermondseweg
Gemeente	: Weert
Provincie	: Limburg
Kadastrale registratie	: Weert, sectie S, nummers 1963 en 1964
Coördinaten	: Centrum 177.920; 362.455 NW: 177.926; 362.472 NO: 177.936; 362.465 ZW: 177.904; 362.442 ZO: 177.917; 362.437
Oppervlakte	: Circa. 470 m ²
Huidig locatie gebruik	: Bebouwd met erf/tuin
Aanleiding onderzoek	: Nieuwbouw appartementen
Opdrachtgever	: BRO
Bevoegde overheid	: Gemeente Weert
Opslag documentatie en materiaal	: Noordhoven 4 te Roermond tot deponering bij provinciaal depot te Heerlen / E-depot
Datum uitvoering	: Maart 2021

1. INLEIDING

In opdracht van BRO heeft Aeres Milieu een archeologisch bureauonderzoek uitgevoerd voor de locatie:

Adres onderzoekslocatie	: Roermondseweg 13-15 te Weert
Gemeente	: Weert
Oppervlakte	: Circa 470 m ²
Huidig gebruik van de locatie	: Bebouwd met erf/tuin
Toekomstig gebruik	: Appartementen

Dit archeologisch onderzoek is uitgevoerd conform de richtlijnen van de BRL SIKB 4000 (protocol 4002), KNA 4.1. Het archeologische onderzoek bestaat uit een bureauonderzoek naar de historie en bodemgesteldheid van de onderzoekslocatie.

Aanleiding

De aanleiding voor het laten uitvoeren van dit bodemonderzoek betreft de voorgenomen sloop van de huidige bebouwing Roermondseweg 13-15 en de nieuwbouw van 5 appartementen (drie bouwlagen) met 6 nieuwe parkeerplaatsen (Figuur 1 en 2a). De diepte van de toekomstige verstoring is niet bekend. Op basis van de aangeleverde bouwtekeningen is geen sprake van een onderkeldering en kan worden uitgegaan van een standaard funderingsdiepte van tenminste 0,8-1,0 meter beneden maaiveld (Figuur 2b).

De onderzoekslocatie ligt volgens de Archeologische Beleidskaart van de gemeente Weert (2017) in een zone met de Categorie 4: gebieden met een hoge archeologische verwachting (Bijlage 3).² Binnen het bestemmingsplan Woongebieden (2019) geldt de dubbelbestemming Waarde – Archeologie hoog. Hiervoor geldt een onderzoeksplicht bij een verstoringdiepte van meer dan 40 cm en een verstoringsoppervlakte van meer dan 250 m². De gemeente heeft middels deze kaart aangegeven dat er een archeologische onderzoeksplicht geldt.

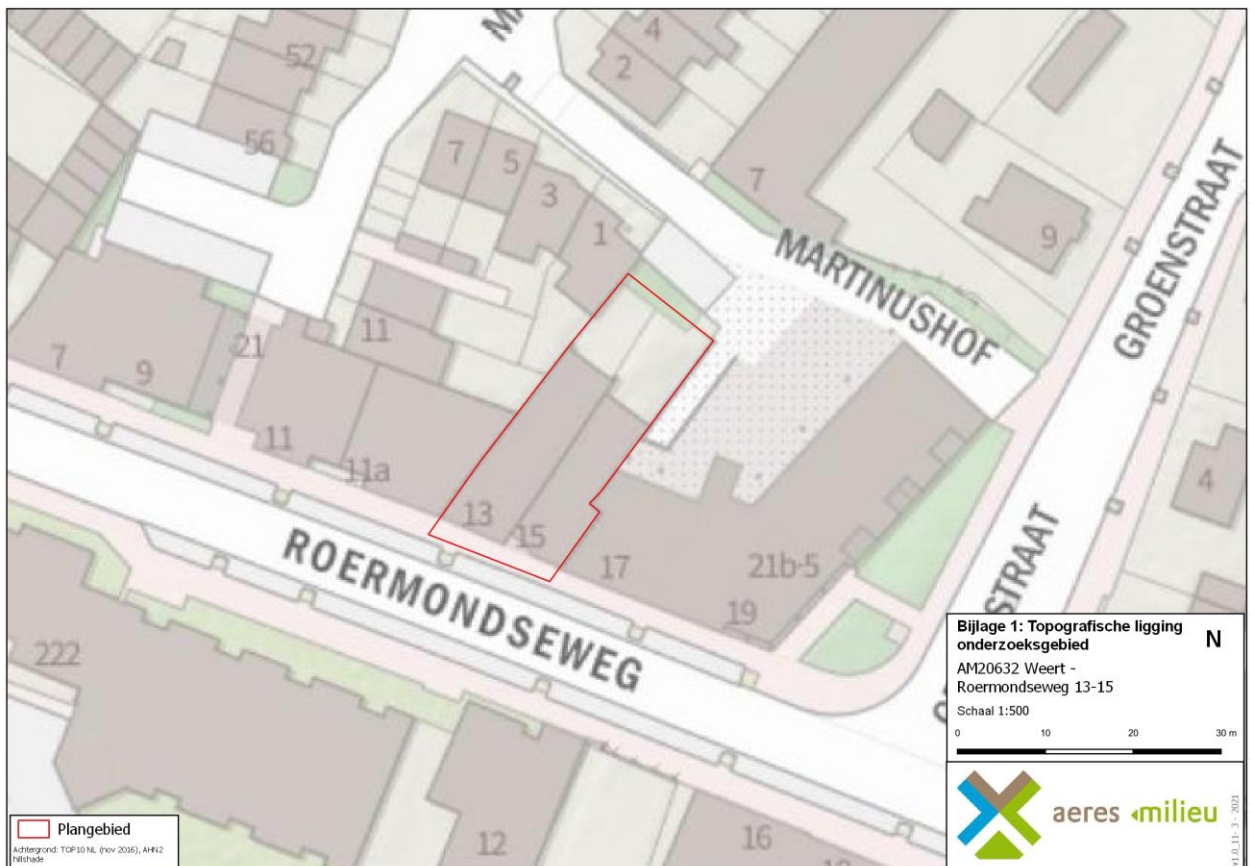
² ArchAeO 2018, Archeologische beleidskaart gemeente Nederweert-Weert (ArchAeO rapport 17001).

Doel

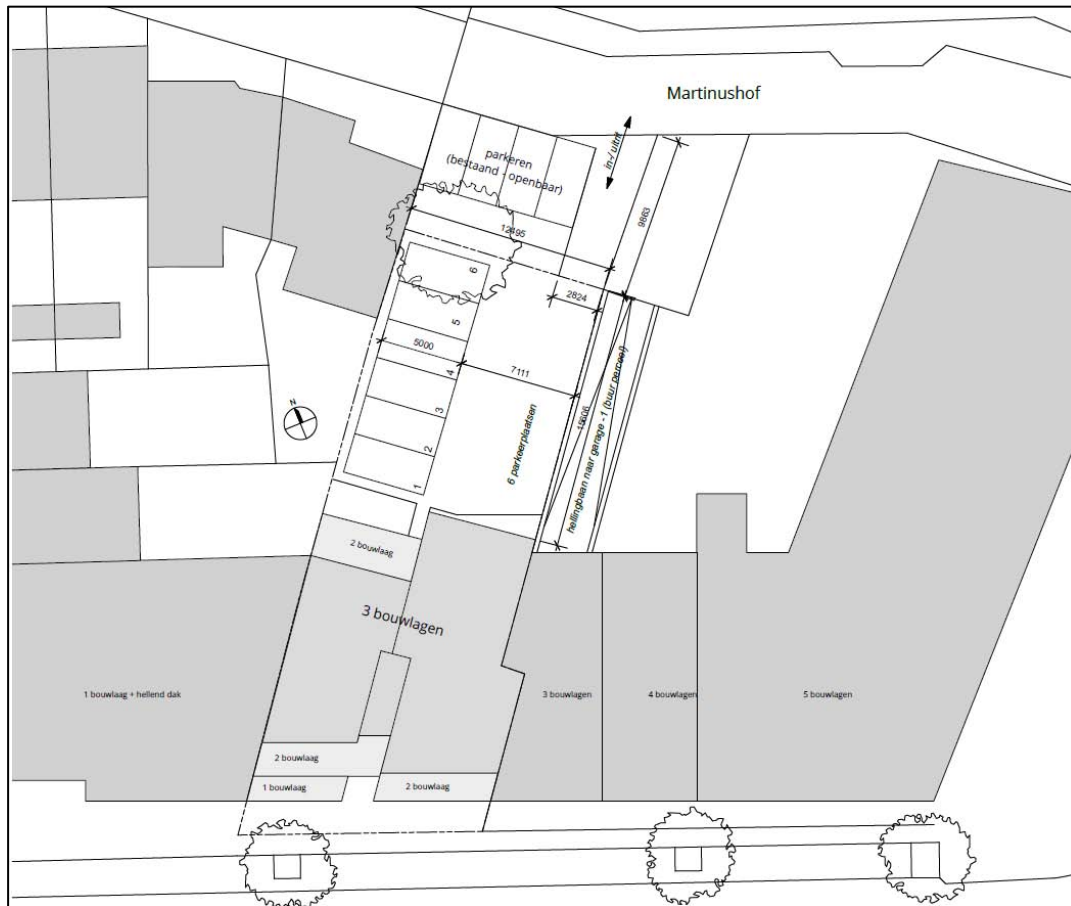
Het doel van het archeologisch bureauonderzoek is het opstellen van een gespecificeerd archeologisch verwachtingsmodel voor de locatie. Dit verwachtingsmodel wordt op basis van historische kaarten en bekende landschappelijke en archeologische gegevens gevormd. Dit verwachtingsmodel zal vervolgens leiden tot een aanbeveling over het behoud *in-situ* of eventueel vervolgonderzoek.

Plangebied

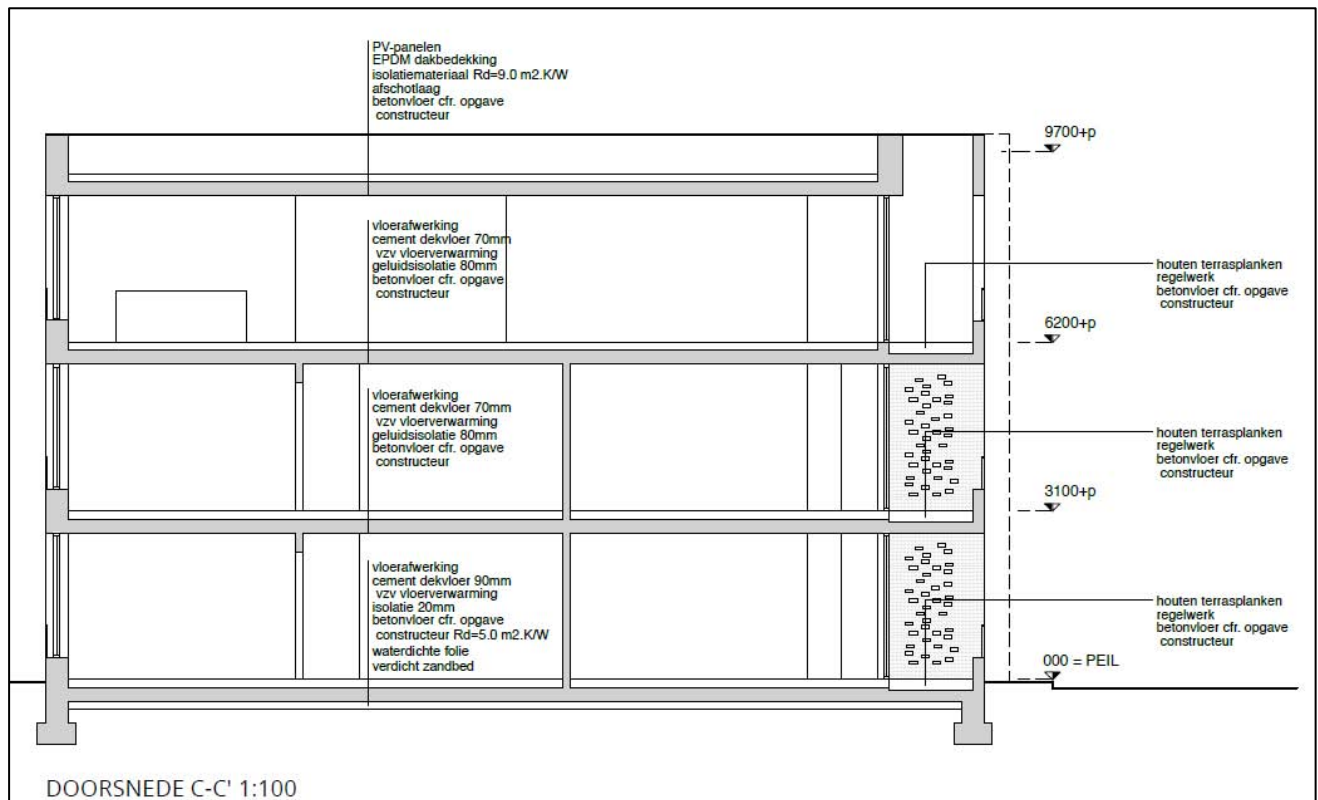
Het plangebied ligt aan de Roermondseweg in de bebouwde kom van Weert en ten oosten van de historische binnenstad. Het grootste deel van het plangebied is momenteel bebouwd (panden Roermondseweg 13 en 15). Het noordelijke deel is in gebruik als erf/tuin. In het westen wordt het plangebied begrensd door het pand Roermondseweg 11a en het erf van Roermondseweg 11, in het noorden en noordoosten door een parkeerplaats, in het oosten door het pand Roermondseweg 17 met erf en in het zuiden door de Roermondseweg (Figuur 1).

Figuur 1: Het plangebied op een topografische kaart,, aangegeven met het rode kader (Bron: Open Topo via QGIS)

Figuur 2a. Situering van het te bouwen appartementencomplex (Bron: Aangeleverd door de opdrachtgever).

Figuur 2b. Dwarsdoorsnede van het te bouwen appartementencomplex (Bron: Aangeleverd door de opdrachtgever).

2. WERKWIJZE

2.1 Inleiding

Bij het uitvoeren van het bureauonderzoek is gebruik gemaakt van verschillende bronnen. Deze bronnen geven inzicht in bekende, of te verwachten archeologische resten binnen het onderzoeksgebied. Daarnaast zijn deze bronnen van belang voor het opstellen van de landschapsgenese.

Archeologische bronnen

- Archeologische Monumentenkaart (AMK)
- Archeologisch Informatiesysteem (Archis3)
- Archeologische verwachtingenkaart van de gemeente Nederweert-Weert
- Archeologische beleidskaart van de gemeente Nederweert-Weert
- Specifieke lokale informatie (heemkundekring, amateurarcheologen)

Bodem- en geomorfologische kaarten

- Bodemkaart (Alterra)
- Geomorfologische kaart (Alterra, uit Archis2)
- Actueel Hoogtebestand Nederland (AHN2)

Historische kaarten

- Stadsplattegrond Jacob van Deventer (circa 1560)
- Ferrariskaart (1771 – 1778)
- Historisch kadastraal minuutplan (1800-1832)
- Historische topografische en militaire kaarten (1830 tot 1978)
- Moderne topografische kaart (tot 2019)

De bovenstaande bronnen worden aangevuld door mogelijke informatie afkomstig van lokale archeologische verenigingen en werkgroepen. De overige aanvullende informatie is terug te vinden in de literatuurlijst.

De Geschied- en Oudheidkundige kring De Aldenborgh is via e-mail benaderd met de vraag met de vraag of bij hen aanvullende informatie betreffende het plangebied aanwezig is.³ Tot op heden is hierop nog geen reactie ontvangen.

³ Per e-mail op 16 maart 2021 via de info-mail.

3. BUREAUONDERZOEK

3.1 Landschappelijke situatie - geomorfologie

Weert ligt in het zuidelijk zandgebied. De ondergrond wordt doorsneden door een aantal zuidoost-noordwest georiënteerde breuken, die de Roerdalslenk (Centrale Slenk) en het Peelblok (Peelhorst) begrenzen. Het plangebied ligt in de Centrale Slenk ofwel Roerdalslenk.⁴ Deze is opgevuld met een zandpakket van soms meer dan 15 meter dik. De oudere afzettingen zijn als gevolg van tektonische bodemdaling tot grote diepte weggezakt.⁵

Het huidige landschap is grotendeels tijdens de laatste ijstijd gevormd (het Weichselien circa 115.000 – 11.700 jaar geleden). Er ontstond een steeds kouder en droger klimaat.⁶ In deze periode (circa 115.000 – 11.700 jaar geleden) breidde het landijs zich sterk uit in Europa. Gedurende het grootste deel van het Weichselien was de bodem bevroren. Tijdens perioden dat er sprake was van dooi, werd door sneeuwsmelt- en regenwater veel sediment verspoeld, waarbij fluvioperiglaciale afzettingen zijn gevormd en dalen ontstonden. De fluvioperiglaciale afzettingen zijn zeer divers en bestaan uit fijn en grof zand, soms met grind, leemlagen en plantenresten en worden tot de Formatie van Bortel gerekend.⁷

Later zijn de fluvioperiglaciale afzettingen bedekt met dekzand. In de koudste en droogste perioden van het Weichselien, met name tijdens het Laat-Pleniglaciaal (circa 26.000 – 14.700 jaar geleden) en in sommige perioden van het Laat-Glaciaal (circa 14.700 – 11.700 jaar geleden), is de vegetatie voor een groot deel verdwenen, waardoor op grote schaal verstuiving optrad. Hierbij werd dekzand afgezet.⁸ Dit dekzand is kalkloos, fijnkorrelig (150 – 210 µm), goed afgerond en gesorteerd en arm aan grind. Het dekzand wordt tot het Laagpakket van Wierden van de Formatie van Bortel gerekend. Het reliëf dat tijdens de dekzandafzetting is ontstaan, wordt gekenmerkt door vlaktes met depressies en dekzandruggen of dekzandkoppen.

In het Holocene (vanaf circa 11.700 jaar geleden) werd het klimaat warmer en vochtiger. Het landschap is door geologische processen weinig meer veranderd. Het dekzand werd door de toenemende vegetatie vastgelegd en de beken sneden zich in, waarbij ze de natuurlijke laagten volgden die soms al in het Pleniglaciaal werden gevormd.

Op de geomorfologische kaart (Bijlage 4) is het plangebied niet gekarteerd vanwege de ligging in bebouwd gebied. Rondom deze bebouwde zone bevinden zich voornamelijk dekzandruggen en dekzandwelingen (respectievelijk code 3K14 en 3L5). Het is aannemelijk dat het plangebied ook op een dekzandrug dan wel een dekzandwelling ligt. Op het Actueel Hoogtebestand Nederland (AHN, Bijlage 6) is te zien dat het plangebied relatief hooggelegen is, direct op een overgang van een hooggelegen zone in het westen en noorden (binnenstad Weert) richting een verder zuidoostelijk gelegen lagere zone. De maaiveldhoogte binnen het plangebied bedraagt circa 31,9 meter +NAP.

⁴ Rensink *et al.*, 2016.

⁵ Berendsen 2011, 31.

⁶ Berendsen 2008, 183.

⁷ Berendsen 2008, 189.

⁸ Berendsen 2004, 190.

| 3.2 Landschappelijke situatie - bodem

Op de bodemkaart (Bijlage 5) is het plangebied niet gekarteerd vanwege de ligging in de bebouwde kom. Op basis van de omliggende bodemkundige eenheden en de verwachte ligging binnen een dekzandrug of -welving, worden hoge zwarte enkeerdgronden gevormd in lemig fijn zand (code zEZ23) verwacht.⁹

Bij enkeerdgronden is sprake van een eerdlaag of plaggendek. Dit (plaggen)dek is ontstaan doordat in sommige gevallen al vanaf de late middeleeuwen op grote schaal het systeem van potstalbemesting werd toegepast.¹⁰ Om de grond vruchtbaarder te maken, werden plaggen met het mest van het vee vermengd en op de akkers uitgespreid. In de loop der tijd is hierdoor een plaggendek op de oorspronkelijke bodem ontstaan. De totale dikte van het plaggendek is bij de enkeerdgronden meer dan 50 cm. De bouwvoor (Aap-horizont) is grijsbruin tot zwart van kleur.

Hieronder liggen oudere niveaus/lagen van het plaggendek (Aa-horizont), die meestal wat lichter van kleur zijn. Dergelijke cultuurdekken kunnen een beschermende werking hebben voor de potentieel aanwezige archeologische lagen.¹¹

De hoge enkeerdgronden betreffen de oudste opgehoogde gronden, die over het algemeen op de hogere dekzanden liggen. De lage enkeerdgronden werden pas later in gebruik genomen vanwege de lagere ligging in het beekdal.

Door de hogere grondwaterstand was de sterke ophoging met plaggen niet alleen noodzakelijk voor de bemesting maar ook om de nattere gronden toegankelijk te maken.

De kans bestaat dat er onder het plaggendek nog een restant van het oorspronkelijke bodemprofiel wordt aangetroffen. Dit hoeft echter niet zo te zijn zoals vaker blijkt bij archeologisch onderzoek in bijvoorbeeld het oosten van Brabant. Indien sprake is geweest van een snelle ophoging, dan zou men onder het plaggendek nog een intacte A-horizont kunnen vinden. Deze laag onderscheidt zich door een hoger humusgehalte en een meer donkere kleur. Echter, door verploeging zijn vaak de oorspronkelijke A- en E-horizont meestal reeds opgenomen in het plaggendek.

Indien de oorspronkelijke bodem bestaat uit een podzolbodem kunnen op een dieper niveau nog (restanten van) een B- en/of BC- horizont voorkomen.

Grondwatertrap

De mogelijk aanwezige gronden worden gekenmerkt door een lage grondwaterstand, te weten grondwatertrap VI of VII. Dit zijn de gemiddelde grondwaterstanden die op de bodemkaart staan aangegeven. Dit betekent dat de gemiddeld hoogste grondwaterstand tussen 40 en 80 cm beneden maaiveld ligt (bij GWT VI) of tussen 80 en 140 cm beneden maaiveld (bij GWT VII). De gemiddeld laagste grondwaterstand ligt dieper dan respectievelijk 120 en 160 cm beneden maaiveld. Een lage grondwaterstand zorgt voor slechte bewaringsomstandigheden voor eventuele organische resten.

⁹ Alterra 2009, kaartblad 57 Oost.

¹⁰ Spek 2004.

¹¹ De Bakker en Schelling 1989, 141.

3.3 Bewoningsgeschiedenis – historisch overzicht

De bestudeerde en beschikbare bronnen hebben het volgende beeld kunnen schetsen over de geschiedenis van Weert.

In het gebied van de gemeenten Weert en Nederweert zijn in het verleden al verschillende archeologische onderzoeken uitgevoerd, waaruit bleek dat er tijdens vrijwel alle perioden sprake was van bewoning. Er zijn vondsten bekend uit het (laat-)paleolithicum (zoals bijvoorbeeld enkele Federmesser vindplaatsen te Nederweert-De Banen) en het neolithicum, maar ook nederzettingsterreinen en grafvelden uit de metaaltijden (zoals de urnenvelden op de Boshoverheide en Kampershoeke) en uit de Romeinse periode (Kampershoeke).¹²

De eerste vermelding van Weert stamt uit 1062 als *Wertha*. Het toponiem wordt voornamelijk in verband gebracht met de geografische ligging van de stad op een dekzandrug, te midden van moerassen.¹³ De naam 'Weert' is immers afgeleid van het woord 'waard': een ingedijkt gebied, gelegen bij of te midden van wateren en moerassen. Het grondgebied van Weert, Nederweert was vroeger namelijk omringd door peelplassen en moerasgebied.¹⁴ Het waren in feite gemeenschappelijk gebruikte gronden in een bosachtige of moerassige omgeving (Peelgebied).

In een akte was al sprake van de vrije Rijksheerlijkheid Weert, waarvan een deel wordt overgedragen aan het kapittel van Sint Servaas in Maastricht. In het jaar 1414 kreeg Weert stadsrechten. Vanaf die periode of eerder al, zullen de verdedigingswerken in de vorm van stadswallen, stadsmuren en stadsgrachten zijn aangelegd. Tot 1530 was Weert in bezit van de graven van Horne. In de 16^e eeuw kwamen Weert en Nederweert bij het Overkwartier van Gelre. De Tachtigjarige Oorlog maakte een einde aan de welvaart van Weert. De stad werd meerdere malen hard getroffen door het oorlogsgeweld en bleef tot aan het begin van de 19^e eeuw een achtergestelde stad.

Direct ten noordoosten van de stad lag het kasteel Nijenborgh. Het kasteel Nijenborgh ofwel Nijeborh werd tussen 1432 en 1461 gebouwd in opdracht van graaf Jacob I van Horne. Jacob I van Horne was ook de eerste bewoner van het kasteel.¹⁵ De naam Nijenborch suggereert dat er ook een Aldenborch moet hebben bestaan. Het betreft een voormalig versterkt huis, mogelijk een kasteel, ter plaatse van het huidige Franciscanenkerk en klooster aan de Biest. Deze Aldenborch is sinds de realisatie van de Nijenborch opgegaan in dit kloostercomplex.¹⁶ Het kasteel werd belegerd in de jaren 1572, 1578-1579 en 1632-1633. In 1605-1607 werden herstelwerkzaamheden uitgevoerd. Tijdens het beleg van Weert in 1702, gedurende de Spaanse Successieoorlog (1701-1714), werd het kasteel grotendeels verwoest door de troepen van de hertog van Marlborough.¹⁷

In 1809-1810 werd in opdracht van de Fransen de Noordervaart (het Grand Canal du Nord) aangelegd. Dit kanaal ligt op circa 1 kilometer ten noorden van het plangebied. De Zuid-Willemsvaart werd vanaf 1822 gegraven in opdracht van koning Willem I in navolging van Napoleon.¹⁸ Het kanaal verbindt hiermee Den Bosch met Maastricht. Het kanaal en de in 1879 aangelegde spoorverbinding met Duitsland (de IJzeren Rijn) zorgden ervoor dat Weert zich kon ontwikkelen als industriestad.

¹² Hiddink 2003, 405-492.

¹³ Renes 1999, 234.

¹⁴ Renes 1999, 236-7.

¹⁵ www.kasteleninnederland.nl.

¹⁶ Hupperetz Olde Meierink en Rommes 2005, 216.

¹⁷ Hupperetz Olde Meierink en Rommes 2005, 217.

¹⁸ Renes 1999, 368-9.

Tijdens de Tweede wereldoorlog hebben in Weert en omgeving oorlogshandelingen en verwoestingen plaatsgevonden. In Weert zijn circa 50 woningen vernield.¹⁹ Gedurende de oorlog hebben meerdere vliegtuigcrashes plaatsgevonden in en voornamelijk rondom Weert. Er zijn geen aanwijzingen dat binnen het plangebied of in de onmiddellijke omgeving oorlogsgerelateerde verwoestingen of crashes hebben plaatsgevonden, maar dit is niet uit te sluiten.²⁰

Het plangebied ligt aan de Roermondseweg. Deze weg vormde een verlengde van de weg Maaspoort en liep als uitvalsweg vanuit de stadskern van Weert via Baexem richting Roermond. Aan de weg Maaspoort bevindt zich dan ook een historisch bebouwingslint. Deze weg vormde een van de belangrijke aanvoerroutes van en naar de stad. De naam Maaspoort verwijst naar de gelijknamige stadspoort. De Maaspoort was tezamen met de Morregatpoort, Hoogpoort, Beekpoort, Lang- of Diesterpoort en de Molenpoort een van de stadspoorten van Weert. Via deze poort komt men uit op de Maasstraat in de binnenstad.

3.4 Bewoningsgeschiedenis – archeologische waarden

Op de leidende Archeologische Beleidskaart van de gemeente Weert (2017) in een zone met de Categorie 4: gebieden met een hoge archeologische verwachting (Bijlage 3).²¹ Deze verwachtingszone komt overeen met de bebouwingsstructuur aan de historische uitvalsweg Maaspoort en een deel van het verlengde de Roermondseweg.

In de omgeving van het plangebied is één archeologisch monument en zijn meerdere archeologische waarnemingen en archeologische onderzoeksmeldingen bekend (Bijlage 2).

Monumentnummer 16.653

Het plangebied ligt met uitzondering van het uiterste noordwestelijke deel binnen een monument van hoge archeologische waarde. Het betreft de historische stadskern van Weert. Binnen de contouren van het monument kunnen in de bodem resten worden aangetroffen die gerelateerd zijn aan de bewoningsgeschiedenis van Weert vanaf de hoge middeleeuwen. Ook sporen van oudere bewoning kunnen aanwezig zijn. De begrenzingen van het monument komen ter plaatse van het plangebied deels overeen met de Categorie 2 en 4, zoals ingetekend op de gemeentelijke Beleidskaart, waarbij categorie 2 de historische binnenstad Weert beslaat en categorie 4 het bebouwingscluster aan de Maaspoort en een deel van het verlengde de Roermondseweg (bijlage 3). De begrenzingen komen wel overeen met de contouren van het zo0als deze is ingetekend op de gemeentelijke Archeologische verwachtingenkaart.²²

Binnen de contouren van het monument werden in het verleden enkele vondsten gedaan. Deze zijn met name in de periode middeleeuwen – nieuwe tijd te dateren, maar ook is sprake van vondsten uit de late bronstijd en de ijzertijd. (zaakidentificatie 2882607100, 2309264100, 2424673100, 2307385100).

¹⁹ Van Blankenstein 2006, 71.

²⁰ Verliesregisters 1943 en 1944.

²¹ ArchAeO 2018, *Archeologische beleidskaart gemeente Nederweert-Weert* (ArchAeO rapport 17001).

²² RAAP 2017, *Archeologische verwachtingenkaart gemeenten Weert en Nederweert (update 2016)*.

Zaakidentificatie 4585243100

Op 460 meter ten noordwesten van het plangebied werd in 2018 door RAAP een proefsleuvenonderzoek uitgevoerd op de locatie van het zorgcentrum Sint Martinus.

Alleen in het zuidelijk deel van het plangebied bleek de top van de C-horizont relatief goed bewaard. In deze zone kunnen dieper ingegraven grondsporen van landbouwende gemeenschappen uit de periode vanaf het neolithicum bewaard zijn op een diepte vanaf 90 cm -mv. Omdat in de omliggende gebieden geen vindplaatsen bekend zijn en het een relatief klein gebied betreft, is de kans op het aantreffen van zulke sporen echter klein. Vervolgonderzoek lijkt daarom niet zinvol.

Zaakidentificatie 4585243100

Op 400 meter ten noordwesten van het plangebied werd in 2020 een proefsleuvenonderzoek uitgevoerd. Er werd een vindplaats aangetroffen betreffende enkele paalkuilen en een greppel uit de nieuwe tijd. Er zijn geen structuren herkend en hoewel de greppel overeenkomt met een perceelsgrens op de kadastrale minuut, loopt deze niet door. Deze vindplaats werd niet behoudenswaardig geacht en geadviseerd werd het plangebied vrij te geven.

Zaakidentificatie 2096023100

Oranjewoud voerde in 2004 een booronderzoek uit op een locatie op 120 meter ten noordwesten van het plangebied. De bodem bleek op basis van de boringen tot tenminste 0,8 meter -mv verstoord. Er werden tevens geen archeologische indicatoren aangetroffen. Er werd geen nader archeologisch onderzoek nodig geacht.

Zaakidentificatie 3123184100

Op 85 meter ten noordoosten van het plangebied bevindt zich een vondstmelding van een 'spiraalfibula met huls' uit de vroeg-Romeinse periode. In het archief staat bij de vindplaats en vondstomstandigheden vermeld: 'Omgeving Weert. Baggervondst'. In 1967 werd de fibula gedetermineerd. De vondst is administratief geplaatst.

Zaakidentificatie 3051937100, 2107630100 en 2131955100

In 2004 voerde RAAP 2004 een inventariserend archeologisch onderzoek uit op het WML-terrein te Weert. In het deel waar archeologische resten zijn aangetroffen is het esdek relatief gaaf en intact. Gezien de dikte van het esdek zijn mogelijke grondsporen goed geconserveerd. Er werd handgevormd aardewerk uit de periode neolithicum – ijzertijd en laatmiddeleeuws aardewerk gevonden.

In 2006 werd er een proefsleuvenonderzoek uitgevoerd. De vondsten waren los verspreid door de 8 proefsleuven, en uiteenlopend van enkele vuursteenfragmenten, prehistorische scherven, waaronder Michelsbergscherven uit het neolithicum, en aardewerk uit de late bronstijd – ijzertijd tot Romeinse scherven en laat-middeleeuws aardewerk. In verschillende sleuven werden geen sporen aangetroffen, en in 2 sleuven langs elkaar werd een sporencluster gevonden. Voor enkele delen werd een opgraving aanbevolen.

Tijdens de opgraving in 2006 werd een nederzetting uit de ijzertijd aangetroffen. De nederzetting omvat geen compleet erf: er zijn geen ovens, waterputten, haarden, greppels, graven of voorraadkuilen gevonden. Wel is een meerfasig hoofdgebouw met spiekers en mogelijk waterkuilen aangetroffen.

Zaakidentificatie 2316992100

Tijdens een proefsleuvenonderzoek in 2011 door Synthegra werden geen archeologisch resten aangetroffen. Ondanks de verstoringen ter plaatse van de voormalige bebouwing en het egaliseren van het terrein, lijkt een deel van de C-horizont nog intact. In het archeologisch vlak zijn geen archeologische sporen aangetroffen en geen relevant vondstmateriaal. Ondanks de verstoringen zouden diepere sporen als waterputten en kuilen nog aanwezig kunnen zijn. De afwezigheid van archeologische resten lijkt erop te duiden dat in het verleden binnen het plangebied geen sprake is geweest van menselijke bewoning.

Zaakidentificatie 2480190100

Op 475 meter ten zuidwesten van het plangebied werd door VUHbs een archeologische begeleiding uitgevoerd, waarbij de resten van een volmiddeleeuws erf werden aangetroffen. Het vondstmateriaal bestaat uit aardewerk, metaal, verbrande leem, natuursteen en baksteen/dakpan.

3.5 Bewoningsgeschiedenis – historisch kaartmateriaal

In het kader van het bureauonderzoek is historisch kaartmateriaal bestudeerd. Op de oudst bestudeerde kaart, de stadsplattegrond van Jacob van Deventer uit circa 1565 (figuur 3) is te zien dat het plangebied aan de al bestaande uitvalsweg, de huidige weg Maaspoort-Roermondseweg, ligt. Aan met name de weg Maaspoort, het deel vanaf de omgrachte binnenstad tot aan de splitsing met de Maaseikerweg (direct ten zuidwesten van het plangebied) is een aaneengesloten bebouwing aanwezig. Ook aan de Maaseikerweg, de weg richting het verder zuidelijk gelegen (voormalige) buurtschap Moesel en het dorp Tungelroy, is een aaneengesloten bebouwing aanwezig. Ter hoogte van het plangebied is enige vrijstaande bebouwing aanwezig. Het plangebied zelf is onbebouwd en vermoedelijk als bouwland of mogelijk als tuin of erf in gebruik, behorend bij de bebouwing direct ten westen van het plangebied. De zone direct rondom het plangebied wordt verder gekenmerkt door meerdere secundaire weggetjes die de omliggende buurtschappen met elkaar verbinden. Aan de zuidzijde van de weg bevinden zich enkele kleine waterplassen, gelegen binnen een driehoekig plein.

Op de Ferrariskaart uit circa 1771-1778 (figuur 4) lijkt aanzienlijk minder bebouwing aanwezig rondom het plangebied. De bebouwing concentreert zich nu meer aan het deel van de weg Maaspoort direct bij de binnenstad. Ook staat meerdere bebouwing ingetekend aan de splitsing met de Maaseikerweg. Het plangebied is onbebouwd en lijkt binnen een met bomen omgeven weilandperceel te liggen. De Ferrariskaart staat niet bekend als een altijd betrouwbare kaart, al kan men uit hieruit wel de conclusie trekken dat het plangebied niet bebouwd zal zijn.

Op het minuutplan uit het begin van de 19^e eeuw (figuur 5)²³ is de situatie op kadastraal niveau te zien. Het plangebied ligt volgens deze kaart binnen een onbebouwd perceel. In het oosten nagenoeg grenzend is een gebouw ingetekend. In de Oorspronkelijke Aanwijzende Tafels (OAT)²⁴ is dit poerceel en de omliggende percelen als bouwland in gebruik. Het gebouw is omschreven als huis. De kleine waterplas ten zuiden van het plangebied is als poel in gebruik ten behoeve van schapen. Ook hier concentreert de bebouwing zich voornamelijk aan de weg Maaspoort en de splitsing met de Maaseikerweg.

23 www.beeldbank.cultureelerfgoed.nl Gemeente Weert, sectie E, blad 3. Minuutplannen zijn de oorspronkelijke kadastrale kaarten die zijn vervaardigd vanaf 1811 en 1812 in navolging van de Fransen o.l.v. Napoleon Bonaparte. Het zijn grondbeschrijvingen (kaders) van de gemeenten met hierop aangegeven de percelen, perceelnummers en gebouwen.

24 OAT = Oorspronkelijke Aanwijzende Tafel. Dit is een register uit 1832 waarin diverse gegevens in vermeld staan die betrekking hebben op de betreffende percelen, zoals de eigenaar, beroep en woonplaats, alsmede het grondgebruik en de oppervlakte.

De kaart uit 1901 (Figuur 6) grenst het plangebied aan een klein bebouwingscluster. In het plangebied is een bijgebouw, vermoedelijk een schuur of stal, aanwezig. Direct ten noordwesten staat een groter gebouw ingetekend. Direct aan de splitsing Maaspoort-Maaseikerweg staat een kapel ingetekend die ook op de kaart uit 1930 aanwezig is. Het betreft de in 1935 gesloopte Sint Matthiaskapel.²⁵ Op de laatstgenoemde kaart is het plangebied onbebouwd en grenst aan het erf van de bebouwingszone ten oosten van het plangebied. De bebouwing direct ten noordwesten is kleiner in omvang.

Ook op de kaart uit 1950 lijkt een klein (bij)gebouw aanwezig in het plangebied. De kaart uit 1965 laat de huidige bebouwing zien binnen het plangebied. Op basis van de gegevens dateert het pand Roermondseweg 13 uit 1920 en het pand Roermondseweg 15 uit 1940.²⁶ Feitelijk zouden deze panden dan ook te zien moeten zijn op de kaarten uit 1930 en 1950.

Figuur 3: Stadsplattegrond uit circa 1565 van Jacob van Deventer. Het plangebied is bij benadering aangegeven met het rode kader.

²⁵ www.weertisveranderd.nl. Voor die tijd stond hier al een oudere kapel die in 1890 werd gesloopt en volgens de gegevens ook al op de kaart van Jacob van Deventer stond ingetekend.

²⁶ www.bagviewer.kadaster.nl.

Figuur 4: Uitsnede van de Ferrariskaart uit 1771-1778. Het plangebied is bij benadering aangegeven met het rode kader.

Figuur 5: Uitsnede van het kadastraal minuutplan uit 1811-1832 met in het rood het plangebied aangegeven (Bron: www.beeldbank.cultureelerfgoed.nl).

Figuur 6: Uitsnede van de historische kaarten uit de perioden 1901, 1930, 1950 en 1965 met in het rood het plangebied aangegeven (Bron: www.topotijdreis.nl).

4. VERWACHTINGSMODEL

Jager-verzamelaars uit het paleolithicum en mesolithicum hebben als woon- en verblijfplaats vaak voor de flanken van hoger liggende terreingedeelten in het landschap gekozen. Bij voorkeur in de buurt van (open) water. Nabij gelegen watervoorzieningen waren belangrijk voor drinkwater en de aanwezige biodiversiteit. Dit vergemakkelijkt de jacht en het verzamelen van plantaardig voedsel.

Het plangebied is op de geomorfologische kaart niet gekarteerd, gezien de ligging in de bebouwde kom van Weert. Rondom deze bebouwde zone bevinden zich voornamelijk dekzandruggen en dekzandwellingen. Op het is te zien dat het plangebied relatief hooggelegen is, direct op een overgang van een hooggelegen zone in het westen en noorden (binnenstad Weert) richting een verder zuidoostelijk gelegen lagere zone. Het is aannemelijk dat het plangebied ook op een dekzandrug dan wel een dekzandwelling ligt. Enkel in de wijde omgeving zijn enkele vondsten bekend uit het laat-paleolithicum en mesolithicum. Er zijn geen waterlopen bekend in de omgeving. Daarom geldt voor het plangebied een middelhoge archeologische verwachting voor de periode laat-paleolithicum tot en met het mesolithicum. Binnen het plangebied worden waarschijnlijk enkeerdgronden verwacht. Deze gronden hebben een dek (eerdlaag) dat een conserverende werking kan hebben op eventueel aanwezige archeologische resten. Resten uit de periode laat-paleolithicum en mesolithicum worden onder de verwachte eerdlaag, stadsophogingslaag of in de oorspronkelijke bodem verwacht en kunnen bestaan uit tijdelijke bewoningssporen, haardkuilen, vuursteenstrooiingen.

Vanaf het (laat-)neolithicum ontstaan de eerste landbouwculturen die gekenmerkt worden door meer sedentaire nederzettingen. De nederzettingen worden gekenmerkt door permanente woningen die soms diep in de grond gefundeerd waren. Vanaf deze perioden heeft men nog steeds een voorkeur voor hoger en droger gelegen gebieden.

Vanwege de hoge, droge ligging zal het plangebied vanaf het neolithicum een aantrekkelijke bewoningsplaats zijn geweest. In de omgeving, op de hoge zandgronden, zijn meerdere resten aangetroffen uit het neolithicum, bronstijd, ijzertijd en uit de Romeinse tijd. Daarom wordt aan het plangebied een hoge verwachting toegekend voor nederzittingsresten uit zowel de periode neolithicum tot en met de bronstijd als voor nederzittingsresten uit de ijzertijd, de Romeinse tijd en de vroege middeleeuwen. Resten worden onder de verwachte eerdlaag of in de oorspronkelijke bodem verwacht en kunnen bestaan uit cultuurlagen, paalkuilen/-gaten, afvalkuilen, fragmenten aardewerk, natuursteen of gebruiksvoorwerpen.

Het plangebied ligt aan de Roermondseweg ten oosten van de historische stadskern van Weert. Deze weg vormde een verlengde van de weg Maaspoort en liep als uitvalsweg vanuit de stadskern van Weert via Baexem richting Roermond. Aan de weg Maaspoort bevindt zich dan ook een historisch bebouwingslint. Dit blijkt ook uit bestudering van historische kaarten vanaf medio 16^e eeuw. Aan met name de weg Maaspoort tot aan de splitsing met de Maaseikerweg is een aaneengesloten bebouwing aanwezig. Ook aan de Maaseikerweg, de weg richting Tungelroy, is een aaneengesloten bebouwing aanwezig. Het plangebied zelf is onbebouwd, maar ligt direct ten oosten van een kleine bebouwingszone. Ook op kaarten uit de eind 18^e eeuw en begin 19^e eeuw is het plangebied onbebouwd. Wel ligt het plangebied vanaf de 19^e eeuw direct langs bebouwing. Vanaf circa 1900 raken delen van het plangebied bebouwd. Dit zal in elk geval gelden voor de locatie Roermondseweg 15. Omstreeks 1920 wordt het pand Roermondseweg 13 gebouwd.

Het is niet uit te sluiten dat er bebouwing binnen het plangebied aanwezig kan zijn geweest gedurende de volle en late middeleeuwen en mogelijk ook de nieuwe tijd, mede gezien de ligging direct bij een bebouwingszone medio 16^e eeuw en de ligging direct bij de splitsing met de Maaseikerweg. Voor het plangebied geldt daarom een middelhoge archeologische verwachting voor de periode volle middeleeuwen tot en met de nieuwe tijd.

Archeologische resten worden vanaf het maaiveld verwacht en kunnen onder andere bestaan uit onder andere cultuurlagen, paalkuilen/-gaten, afvalkuilen, gebruiksvoorwerpen van bijvoorbeeld natuursteen, fragmenten aardewerk en sporen van agrarische activiteiten.

Wat betreft de conservering en gaafheid van eventueel aanwezige archeologische resten kan het volgende gesteld worden: Wegens de verwachte aanwezigheid van enkeerdgrond en daarmee een plaggendek zijn archeologische resten beschermd tegen latere invloeden. Over het algemeen kunnen (anorganische) vondsten en sporen onder zo'n dek in goede toestand worden aangetroffen. Mogelijke vuursteenvindplaatsen kunnen echter verstoord zijn geraakt bij de aanleg van het plaggendek en de eerste bewerking ervan. Hierdoor is vaak de top van de natuurlijk bodem opgenomen in het bovenliggende opgebrachte dek. Wat betreft eventueel aanwezige organische resten is het afhankelijk hoe diep het grondwater zit. Bij hoge enkeerdgronden zijn de omstandigheden voor het aantreffen van organische resten minder goed: door de relatief lage en variabele grondwaterstand (GWT V) kunnen organische resten vaak enkel in dieper, waterhoudende sporen zoals waterputten bewaard blijven.

Periode	Verwachting	Verwachte kenmerken vindplaats	Diepteligging sporen
Laat-paleolithicum - mesolithicum	Middelhoog	Nederzettingsresten, fragmenten aardewerk, natuursteen, gebruiksvoorwerpen	Onder de eerdlaag tot in de oorspronkelijke bodem
(laat)-neolithicum – vroege middeleeuwen	Hoog	Nederzettingsresten, fragmenten aardewerk, natuursteen, gebruiksvoorwerpen	Onder de eerdlaag tot in de oorspronkelijke bodem
Volle middeleeuwen – nieuwe tijd	Middelhoog	Cultuurlaag, funderingsresten, natuursteen, fragmenten aardewerk, gebruiksvoorwerpen, sporen van agrarische activiteiten, restanten wegen/paden	Vanaf het maaiveld

Tabel 1: Archeologische verwachting per periode.

Bodemverstoring

Ter plaatse van de huidige bebouwing zal de bodem tot zekere diepte verstoord zijn geraakt. Hiervoor zijn alle beschikbare bouwdoossiers bestudeerd. Helaas waren er geen oorspronkelijke bouwtekeningen voorhanden van de bouw van beide panden Roermondseweg 13 en 15 uit respectievelijk circa 1920 en 1940.

Wel is van huisnummer 15 een bouwtekening voorhanden van het verbouwen van het woonhuis uit 1926. Van beide panden zijn van de huidige panden vanaf de jaren zestig van de 20^e eeuw enkele verbouwingen uitgevoerd.

Dossiernummer	Datum	Vergunning
BOUWV/044827	25-04-1997	Vernieuwen en uitbreiden overkapping
BOUWV/036307	25-02-1992	Verbouw pand
BOUWV/034324	19-04-1991	Schilderen voorfront pand
BOUWV/030916	20-05-1986	Reperatieverkl (nieuw oprichten gedeelte magazijn)
BOUWV/030914	25-09-1986	Vervangen van een pui en dakterras
BOUWV/029850	18-06-1985	Reperatieverklaring vervangen dak door platdak
BOUWV/026743	27-03-1981	Reperatieverklaring
BOUWV/025642	14-10-1980	Verbouw en uitbreiden horecapand
BOUWV/024744	28-02-1979	Vervanging dakbedekking
BOUWV/012755	22-09-1966	Verbouw woonhuis tot eetsalon
BOUWV/011704	12-01-1926	Verbouw woonhuis
BOUWV/011619	17-09-1965	Verbouw café

Tabel 2.: Overzicht geraadpleegde (relevante) bouwvergunningen.

Roermondseweg 13

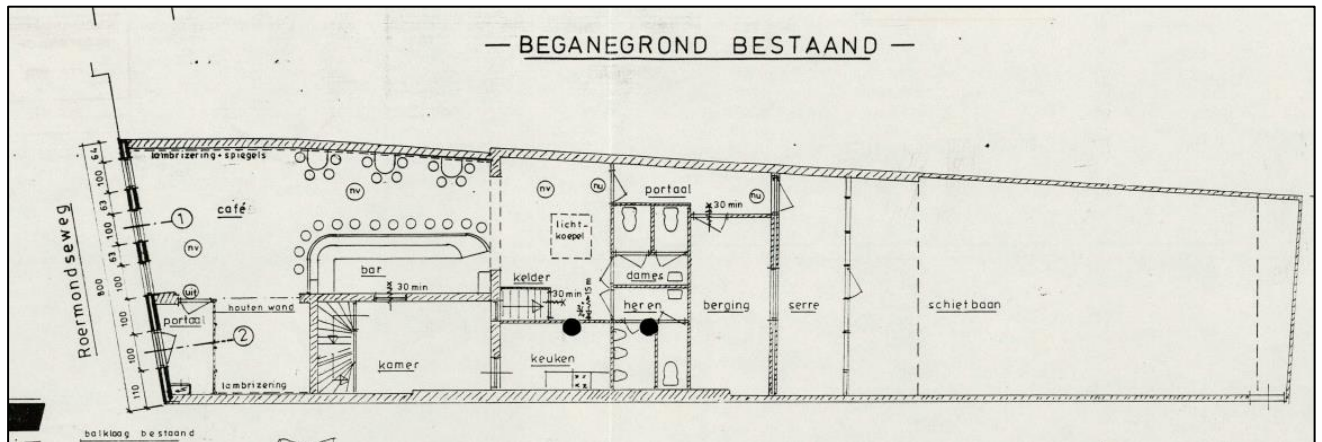
In 1965 werd het pand verbouwd tot café. In 1980 vind nog een verbouwing plaats en in 1997 wordt een achterbouw gerealiseerd voor een schietbaan. Er zijn geen dwarsdoorsneden van de funderingen beschikbaar, maar op basis van de plattegrond van het pand blijkt dat in het centrale deel een trap richting een kelder staat aangegeven (Figuur 7). Op andere bouwtekeningen staan wel enkele doorsneden van het pand, maar hierop staan geen funderingen ingetekend.

Roermondseweg 15

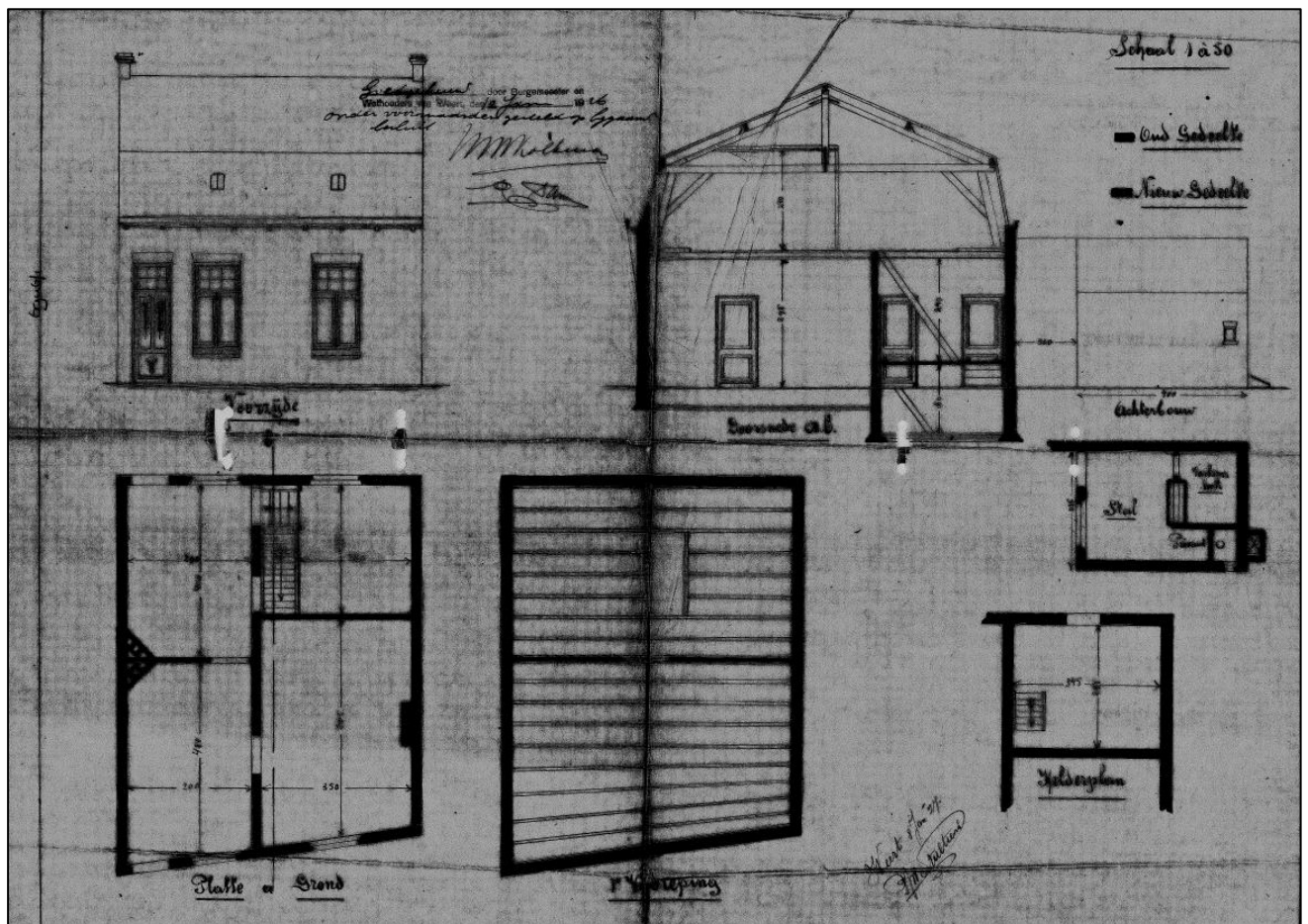
Bij de bouwtekening uit 1926 gaat het om de voorganger van het huidige pand uit 1940. Hieruit blijkt dat een klein deel in het noordoostelijke deel was onderkelderd. De kelderhoogte bedroeg 1,60 meter, dus uitgegaan kan worden van een verstoringsdiepte van tenminste 2,0 meter -mv (Figuur 8).

Uit een bouwtekening uit 1966 van de verbouwing van het woonhuis tot eetsalon blijkt dat sprake is van een normale funderingsdiepte. Er staan geen maten vermeld, maar uitgegaan zal kunnen worden van een funderingsdiepte van circa 0,8-1,0 meter -mv (Figuur 9).

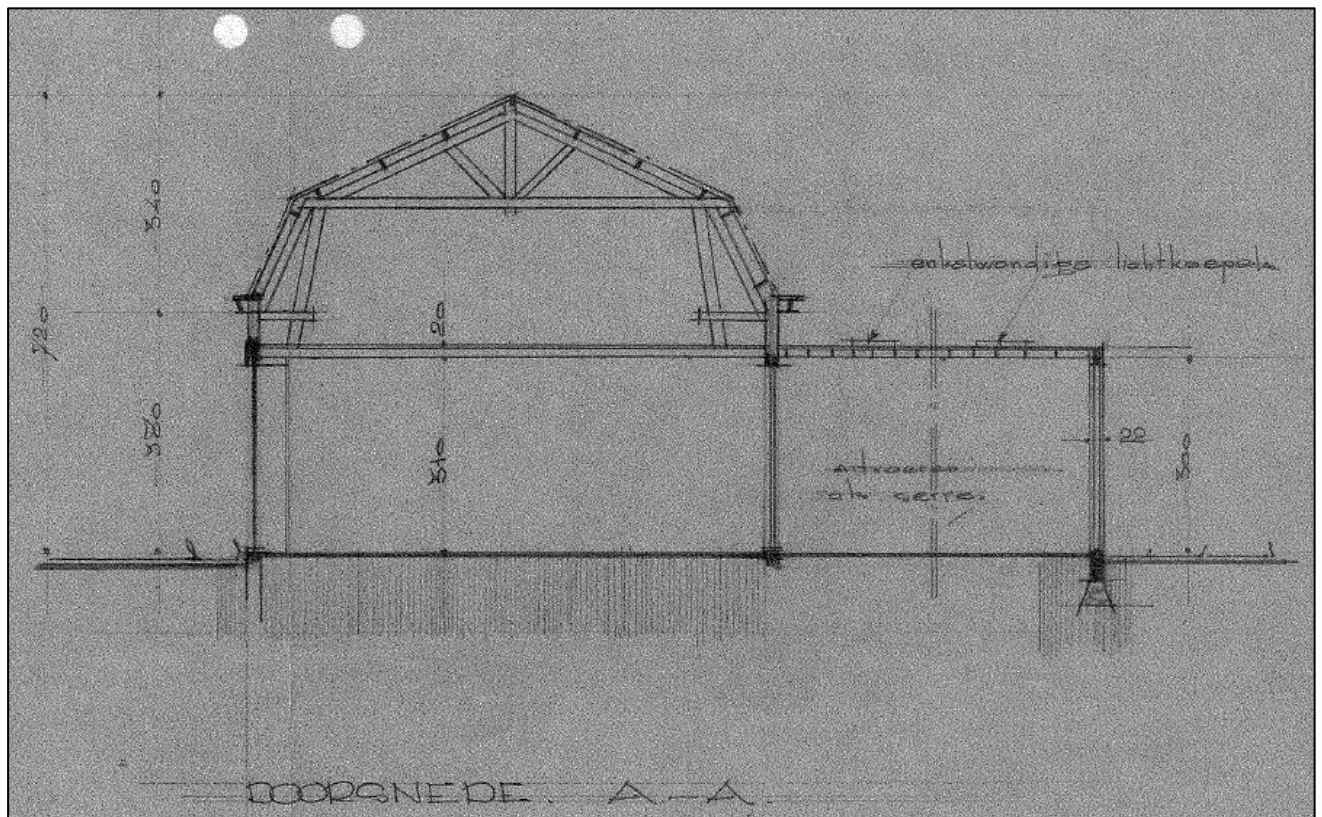
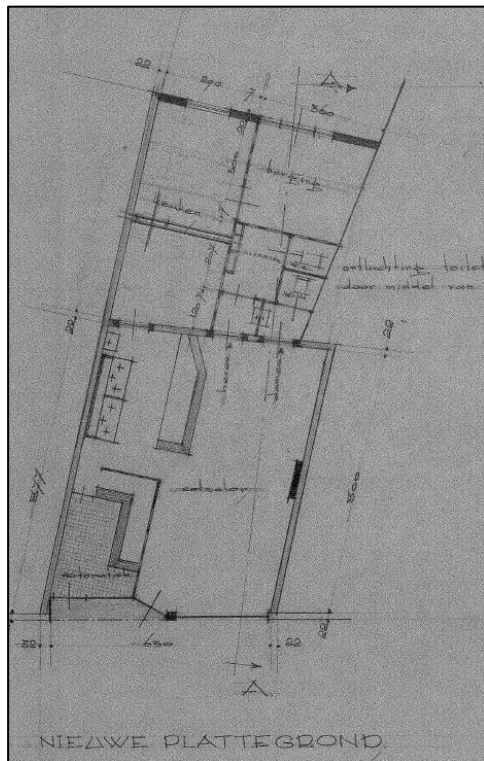
Uit de gegevens blijkt dat de huidige bebouwing grotendeels is voorzien van een normale funderingsdiepte van naar verwachting circa 1,0 meter -mv, met echter in beide panden in de centrale delen sprake is van een gedeeltelijke onderkeldering van tenminste 2,0 meter -mv ter plaatse van huisnummer 15.

Figuur 7: Bouwtekening (1966) van het huidige pand Roermondseweg 13 met in het centrale deel een trap naar de kelder.

Figuur 8: Bouwtekening (1926) van de voorganger van het huidige pand Roermondseweg 15.

Figuur 9: Bouwtekening (1966) van het huidige pand Roermondseweg 15.

Mogelijk is ook verstoring opgetreden als gevolg van het gebruik als akkerland (diepploegen) in het (subrecente) verleden. Op basis van de KLIC-melding (uitgevoerd op 14 januari 2021) zijn binnen het zuidelijke deel van het plangebied, de zone tussen de straat en de gevels enkele kabels/leidingen gegraven die voor een verstoring van de bodem kunnen hebben gezorgd.

5. AANBEVELINGEN

Uit het gespecificeerde verwachtingsmodel komt naar voren dat voor het plangebied een middelhoge verwachting geldt voor vuursteenvindplaatsen uit de periode laat-paleolithicum tot en met het mesolithicum. Er geldt een hoge verwachting voor nederzettingsresten uit de periode neolithicum tot en met de vroege middeleeuwen en een middelhoge verwachting voor nederzettingsresten uit de periode volle middeleeuwen tot en met de nieuwe tijd.

Uit de gegevens blijkt dat de huidige bebouwing grotendeels is voorzien van een normale funderingsdiepte van naar verwachting circa 1,0 meter -mv. In het centrale deel van het pand Roermondseweg 13 en in het centrale deel van de voorganger van het pand Roermondseweg 15 is/was een gedeeltelijke onderkeldering aanwezig. Hierbij zal sprake zijn van een verstoring van tenminste 2,0 meter -mv ter plaatse van huisnummer 15.

Op basis van de aangeleverde bouwtekeningen is ten behoeve van de nieuwbouw van de appartementen geen sprake van een onderkeldering. Er zijn funderingsdiepten bekend, maar er kan worden uitgegaan van een standaard funderingsdiepte van tenminste 0,8-1,0 meter beneden maaiveld (Figuur 2b).

Aangezien niet uitgesloten kan worden dat ter plaatse van de huidige bebouwing nog nieuwe verstoringen in diepte kunnen plaatsvinden en het onbebouwde deel mogelijk nog intact is, wordt voor het plangebied een vervolgonderzoek geadviseerd.

Om het gespecificeerde verwachtingsmodel te toetsen, wordt een vervolgonderzoek geadviseerd in de vorm van een verkennend booronderzoek.

De resultaten van dit onderzoek dienen te worden getoetst door de bevoegde overheid (gemeente Weert) dat op basis van het uitgebrachte advies een besluit zal nemen. Wij willen de opdrachtgever erop wijzen dat dit selectieadvies nog niet betekent dat al bodemverstorende activiteiten of daarop voorbereidende activiteiten kunnen worden ondernomen.

Het uitgevoerde onderzoek is verricht conform de gestelde eisen en gebruikelijke methoden. Het onderzoek is gericht op het inzichtelijk maken van de toestand van het aanwezige bodemarchief. Hiermee kan de beschadiging dan wel vernietiging als gevolg van de voorgenomen verstoring van een mogelijk aanwezig bodemarchief tot een minimum worden beperkt. Echter kan door de aard van het onderzoek, steekproefsgewijs, niet volledig worden uitgesloten dat er archeologische resten aan- of afwezig zullen zijn. Als gevolg hiervan is bij het aantreffen van archeologische resten het, conform de Erfgoedwet van 2016, artikel 5.10 (Archeologische toevalsvondst) en 5.11 (Waarneming), een meldingsplicht van toepassing.

LITERATUURLIJST

Auwerda, F./ P. Grimm, 2008: Verliesregister 1939-1945, Alle militaire vliegtuigverliezen in Nederland tijdens de Tweede Wereldoorlog, Den Haag.

Bakker, de, H., 1966: De subgroepen van het systeem van bodemclassificatie voor Nederland, in Boor en spade: verspreide bijdragen tot de kennis van de bodem van Nederland, Wageningen.

Bakker, de, H./ J. Schelling, 1989: Systeem van bodemclassificatie voor Nederland, de hogere niveaus. Staring Centrum, Wageningen.

Berendsen, H.J.A., 1997: Landschappelijk Nederland. Fysische geografie van Nederland, Assen.

Berendsen, H.J.A., 1996 (herdruk 2008): De vorming van het land. Inleiding in de geologie en Geomorfologie, Assen.

Berendsen, H.J.A., 2005: Landschappelijk Nederland, Assen.

Berkel, G. van/ K. Samplonius, 2006: Nederlandse plaatsnamen. Herkomst en Historie, Utrecht (Prisma).

Blankenstein, van, E., 2006: Defensie- en oorlogsschade in kaart gebracht (1939 – 1945), Zeist.

Cate, ten, J. A. M./ A. F. van Holst/ H. Kleijer/ J. Stolp, 1995: Handleiding bodemgeografisch onderzoek, richtlijnen en voorschriften. Deel A: Bodem, Wageningen, DLO-Staring Centrum. Technisch Document 19A.

Coenen, J., 2006: *Op de keper beschouwd. Een geschiedenis van Weert. Deel 1. Prehistorie – 1568*, Weert.

Hiddink, H./ H. Renes, 2007: 'De oude akkercomplexen in de oostelijke helft van Noord-Brabant en het noorden en midden van Limburg', in: Van Doesburg e.a. (red.), 2007: *Essen in zicht: Essen en plaggendecken in Nederland: onderzoek en beleid*, Amersfoort (RCE).

Hupperetz, W./ B. Olde Meierink/ R. Rommes, 2005: *Kastelen In Limburg Burchten En Landhuizen (1000-1800)*, Utrecht.

Kortlang, F.P., 2010: *Nota Archeologiebeleid gemeenten Weert en Nederweert. Naar een implementatie van de Wet op de Archeologische Monumentenzorg in het gemeentelijke beleid*. Eindhoven. (ArchAeO-Rapport 0915).

Kortlang, F.P./ M. van der Weele, 2018: *Nota update beleidskaart archeologie gemeenten Nederweert-Weert 2017*, Eindhoven. (ArchAeO-Rapport 17001).

Mulder, de, E.J.F./ M.C. Geluk/ I. Ritsema/ W.E. Westerhoff/ T.E. Wong, 2003: De ondergrond van Nederland. Utrecht.

Renes, J., 1999: *Landschappen van Maas en Peel. Een toegepast historisch-geografisch onderzoek in het streekplangebied Noord- en Midden-Limburg*, Leeuwarden (Maaslandse Monografieën 9).

Rensink, E./ H.J.T. Smeets/ M. Kosian/ H. Feiken/ B.I. Smit, 2016: Archeologische Landschappenkaart van Nederland, versie 2.6, Amersfoort.

SIKB, 2006: Leidraad inventariserend veldonderzoek, Deel: karterend booronderzoek, Gouda.

Spek, T., 2004: Het Drentse esdorpenlandschap, een historisch geografische studie, Utrecht.

Stiboka (Stichting voor Bodemkartering), 1985: *Bodemkaart van Nederland schaal 1:50.000, toelichting bij de kaartbladen 57 Oost*, Wageningen.

Stouthamer, E./ K.M. Cohen/ W.Z. Hoek, 2015: De vorming van het land. Geologie en Geomorfologie, Utrecht.

TNO, 2008: Geologische overzichtskaart van Nederland, (www.dinoloket.nl).

Verhoeven, M./ G.R. Ellenkamp/ M. Janssens, 2009. *Een archeologische verwachtings- en beleidsadvieskaart voor de gemeenten Weert en Nederweert*, Weert (RAAP-rapport 1877).

Zonneveld, J.I.S., 1981: Vormen in het landschap, hoofdlijnen van de geomorfologie, Utrecht.

Digitale bronnen:

www.archis.cultureelerfgoed.nl	RCE, Archis3, zoeken & vinden)
www.bagviewer.kadaster.nl	Basisregistratie Adressen en Gebouwen (BAG)
www.beeldbank.cultureelerfgoed.nl	Kadastraal minuutplan
www.cultureelerfgoed.nl	Bronnen en kaarten
www.erfgoedhuisweert.nl	Website van het gemeentearchief Weert en het Gemeentemuseum Weert.
www.kasteleninnederland.nl	De Nederlandse kastelen website
www.kbr.be	Ferrariskaart - Kabinetskaart der Oostenrijkse Nederlanden en het Prinsbisdom Luik, 1771 - 1778
www.pdok.nl	Basisregistratie Grootschalige Topografie (2017), kadaster.
www.ruimtelijkeplannen.nl	Bestemmingsplan
www.topotijdreis.nl	Bonnebladen en Topografische kaarten van Nederland
www.weertisveranderd.nl	Website archieven en beeldbank Weert.

Archeologische kaarten en databestanden:

Actueel Hoogtebestand van Nederland (2008-2019). AHN2 en AHN3 (Geraadpleegd via www.arcgis.com, bijlage in QGIS vervaardigd op basis van digitale data).

Alterra 2009: *Bodemkaart van Nederland, schaal 1:50.000, blad 57*, Wageningen UR (Geraadpleegd via <https://zoeken.cultureelerfgoed.nl>, bijlage in QGIS vervaardigd op basis van digitale data Alterra).

Alterra 2008: *Geomorfologische kaart van Nederland, schaal 1:50.000*, Wageningen UR (Geraadpleegd via <https://zoeken.cultureelerfgoed.nl>, bijlage in QGIS vervaardigd op basis van digitale data Alterra).

ArchAeO, 2018: *Archeologische beleidskaart gemeente Nederweert-Weert*, Eindhoven (ArchAeO rapport 17001).

Archeologische Monumenten Kaart (AMK), Rijksdienst voor Cultureel erfgoed (RCE), Amersfoort, 2007 (Geraadpleegd via <https://zoeken.cultureelerfgoed.nl>).

Archeologisch Informatie Systeem II (Archis3), Rijksdienst voor Cultureel erfgoed (RCE), Amersfoort, 2015 (Geraadpleegd via <https://zoeken.cultureelerfgoed.nl>).

RAAP, 2017: *Archeologische verwachtingenkaart gemeenten Weert en Nederweert (update 2016)*, Weesp.

Bijlage 1

Topografische ligging onderzoeksgebied

Bijlage 2

Archeologische gegevens conform Archis 3

Bijlage 3

Archeologische Beleidskaart gemeente Weert

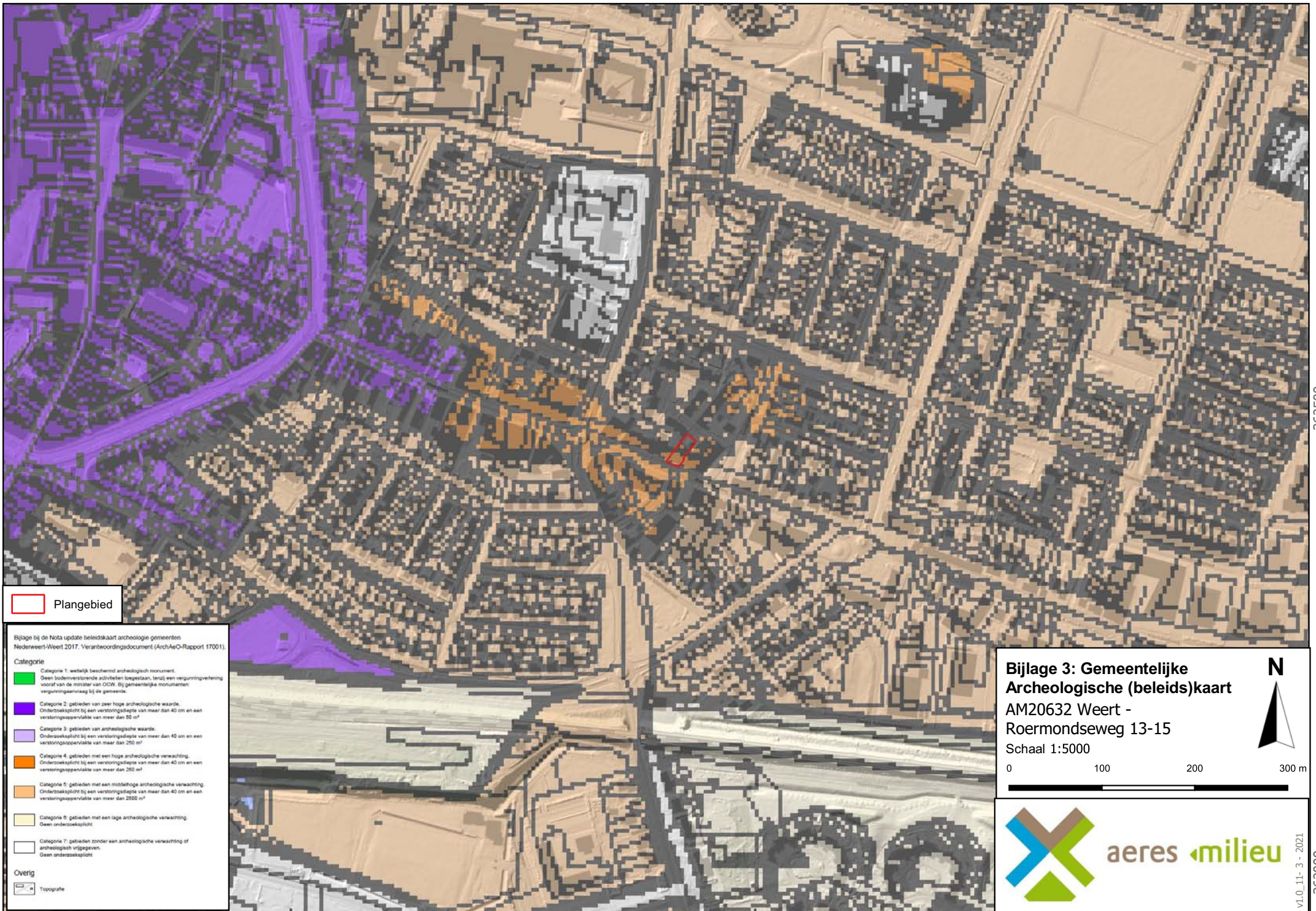
177500

178000

178500

362500

362500

Plangebied

Bijlage bij de Nota update beleidskaart archeologie gemeenten
Nederweert-Weert 2017. Verantwoordingsdocument (ArchAeO-Rapport 17001).

Categorie

- Categorie 1: wetelijk beschermd archeologisch monument.
Geen bodemverstorende activiteiten toegestaan, tenzij een vergunningverlening
voorst van de minister van OCW. Bij gemeentelijke monumenten
vergunningaanvraag bij de gemeente.
- Categorie 2: gebieden van zeer hoge archeologische waarde.
Onderzoekplicht bij een verstoringdiepte van meer dan 40 cm en een
verstoringoppervlakte van meer dan 50 m².
- Categorie 3: gebieden van archeologische waarde.
Onderzoekplicht bij een verstoringdiepte van meer dan 40 cm en een
verstoringoppervlakte van meer dan 250 m².
- Categorie 4: gebieden met een hoge archeologische verwachting.
Onderzoekplicht bij een verstoringdiepte van meer dan 40 cm en een
verstoringoppervlakte van meer dan 250 m².
- Categorie 5: gebieden met een middelhoge archeologische verwachting.
Onderzoekplicht bij een verstoringdiepte van meer dan 40 cm en een
verstoringoppervlakte van meer dan 2500 m².
- Categorie 6: gebieden met een lage archeologische verwachting.
Geen onderzoekplicht.
- Categorie 7: gebieden zonder een archeologische verwachting of
archeologisch vrijgegeven.
Geen onderzoekplicht.

Overig

- Topografie

Bijlage 3: Gemeentelijke Archeologische (beleids)kaart

AM20632 Weert -
Roermondseweg 13-15

Schaal 1:5000

v1.0_11-3-2021

362000

177500

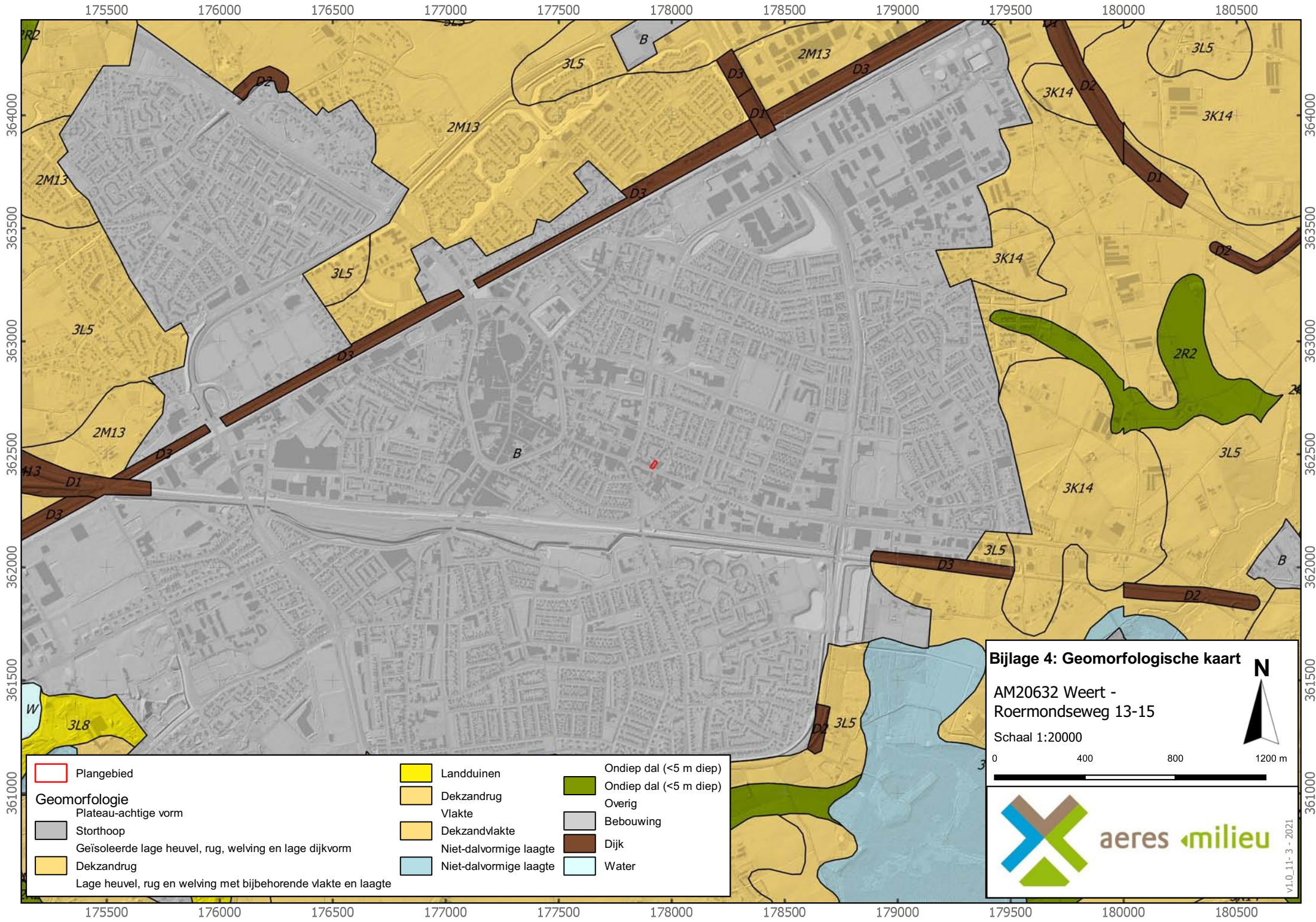
178000

178500

362000

Bijlage 4

Overzicht geomorfologische kaart

- Plangebied

Geomorfologie

Plateau-achtige vorm

Storchoop

Geïsoleerde lage heuvel, rug, welving en lage dijkvorm

Dekzandrug

Lage heuvel, rug en welving met bijbehorende vlakte en laagte
- Landduinen
- Dekzandrug
- Vlakte
- Dekzandvlakte
- Niet-dalvormige laagte
- Niet-dalvormige laagte

Ondiep dal (<5 m diep)Ondiep dal (<5 m diep)OverigBebouwingDijkWater

Bijlage 4: Geomorfologische kaart

AM20632 Weert -
Roermondseweg 13-15

Schaal 1:20000

04008001200

m

ares milieu

VI.0_11-3 - 2021

Bijlage 5

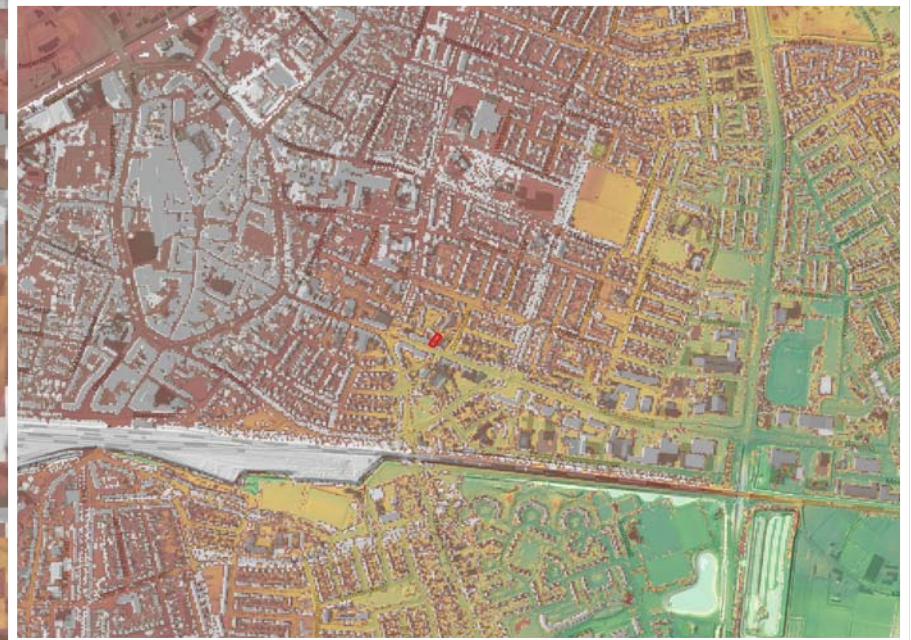
Overzicht bodemkaart

Bijlage 6

Reliëfkaart

178000

362500

362500

Bijlage 6: Reliëfkaart

AM20632 Weert -
Roermondseweg 13-15

Schaal 1:2500

v1.0.11-3 - 2021

178000